

به تبعیضهای آموزشی علیه زنان اعتراض کنیم

آیا می دانید که در دفتر چه انتخاب رشته کنکور کارشناسی امسال، ۳۶ دانشگاه کشور، دختران را در ۷۷ رشته تحصیلی نپذیرفتهاند. بیش از همه، دختران در ورود به رشتههای فنی مهندسی - که مردانه تعبیر می شوند اما در واقع بازار کار بهتری دارند - محدود شدهاند؛ اما چندین دانشگاه از ورود آنان به رشتههایی که سابقه فعالیت گستردهای در آن دارند نیز جلوگیری کردهاند؛ از جمله رشتههای راهنمایی و مشاوره و مددکاری اجتماعی در دانشگاه «علامه طباطبایی» و رشته فرش دستباف در «دانشگاه هنر اسلامی».

آیا می دانید از سال ۱۳۷۷ در چندین مرحله، مقامات و و ارت علوم، سازمان سنجش و برخی دیگر از مقامات دولتی خواستار اجرای طرح «سهمیهبندی جنسیتی» برای محدود کردن ورود دختران به دانشگاه ها شدند. در اواخر فروردین ۱۳۸۲ رئیس سازمان سنجش از ایجاد سقف ۵۰ درصدی در برخی از رشتههای تحصیلی برای داوطلبان دختر خبر داد. سهمیهبندی جنسیتی در دفترچههای کنکور سال ۱۳۸۳ اعمال شد و در سالهای دیگر ادامه یافت. هم اکنون این سیاست چنان جدی پیگیری می شود که سهمیه زنان در دفترچه کنکور سال ۹۰ در دو رشته و در سال جاری در ۷۷ رشته از ۳۶ دانشگاه به صفر رسیده است.

پیش از این نیز دولت و مجلس در راستای ایجاد محدودیت و محرومیت زنان از آموزش برابر با مردان اقدام کردهبودند. به طور نمونه، مجلس هشتم در سال ۱۳۸۸ طرح تبعیض آمیز

«الزام پذیرش دختران در دانشگاه محل سکونت» -که به «بومی گزینی جنسیتی» معروف شد- را ارائه کرد. به واسطه این طرح، دختران به دلیل آنچه «حفظ امنیت» آنها خوانده می شود، تنها می توانستند در دانشگاههای محل زندگی خود پذیرش شوند. در این صورت، آنها از حضور در دانشگاههای معتبر که تنها در شهرهای بزرگ وجود دارد، محروم شده و از فرصت ارتقای جایگاه اجتماعی و اقتصادی شان نیز باز می مانند. چرا که بسیاری از دختران برای خروج از تفکرات بسته در مناطق کوچک، تنها از طریق پذیرش در دانشگاههای شهرهای بزرگ فرصت ترقی و پذیرش در دانشگاههای شهرهای بزرگ فرصت ترقی و پیشرفت اجتماعی پیدا می کنند. ضمن آنکه تحصیل آنها در دانشگاهی معتبر به لحاظ شغلی به آنها فرصت رشد بیشتری می دهد پس به این ترتیب می توانند به لحاظ مالی نیز، خود و گاه خانواده خود را به سطح بالاتری بکشند.

آیا می دانید به واسطه سیاست «تفکیک جنسیتی» که به ظاهر برای اسلامی کردن دانشگاهها اعمال می شود، زنان از تحصیل در برخی رشتهها محروم شده و در بسیاری از مواقع، فرصت حضور در برخی کلاسها را از دست می دهند. چرا که نیروی انسانی کم در نظام آموزشی ایران و هزینههای زیاد جداسازی زنان و مردان در دانشگاه ها، اجازه فراهم کردن امکانات جداگانه برای زنان را نمی دهد و آنان اولین گروهی هستند که از دسترسی به خدمات آموزشی به دلیل نبود امکانات حذف می شوند.

آیا میدانید که همه این تبعیضهای آموزشی علیه زنان مخالف قانون اساسی است. در اصول ۳، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۳۰ و ۴۰ قانون اساسی بر رفع تبعیض میان انسان ها بر اساس جنس، به ویژه در نظام آموزش و فراهم کردن فرصتهای رشد معنوی زنان که علمآموزی مهمترین ابزار آن است، تاکید شدهاست.

علاوه بر این، براساس **ماده اول** قانون الحاق دولت ایران به قرارداد بین المللی «مبارزه با تبعیض در امر تعلیمات» که

به تبعیضهای آموزشی علیه زنان اعتراض دارم نمایندگان مجلس شورای اسلامی:

در سال های گذشته، هر بار زنان با تصمیمات جدیدی از سوی مجلس و دولت مواجه شدهاند که آنها را در تحصیل برخی رشتهها با محدودیت یا محرومیت مواجه ساخته است.

به واسطه سیاست «تفکیک جنسیتی»، زنان از تحصیل در برخی رشته ها محروم میشوند، چرا که کمبود نیروی انسانی و امکانات در نظام آموزشی ایران، اجازه فراهم کردن کلاسهای جداگانه برای زنان را نمیدهد.

به واسطه طرح تبعیض آمیز «الزام پذیرش دختران در دانشگاههای دانشگاه محل سکونت»، دختران از حضور در دانشگاههای معتبر که تنها در شهرهای بزرگ وجود دارد، محروم شده و از فرصت ارتقاء جایگاه اجتماعی و اقتصادی شان نیز باز میمانند.

به واسطه «سهمیهبندی جنسیتی» زنان و دختران با محدودیتهای بسیاری در ورود به برخی رشتهها مواجه هستند و باید علی رغم همه فشارهایی که در جامعه بر آنها روا می شود، تلاش چند برابر داشته باشند تا بتوانند به رشتهای که می خواهند وارد شوند.

فراتر از همه این سیاستهای تبعیض آمیز که در سالهای اخیر علیه زنان اعمال شده است، اعمال سیاست «حذف جنسیتی» در کنکور ۹۰ و ۹۱ است. اگر در سال ۹۰ در دو رشته زنان حذف شدند، در سال جاری، ۳۶ دانشگاه کشور، دختران را از حضور در ۷۷ رشته تحصیلی محروم کردند. به واسطه این حذف، نه تنها زنان در تحصیل رشتههایی که از طریق آن می توانند موقعیتهای شغلی بهتری داشته باشند محدود شده اند؛ مانند مهندسی و علوم کامپیوتر، مهندسی معای صنایع، برق، عمران و مکانیک، مدیریت دولتی و بازرگانی، هتلداری و حقوق.

بلکه چندین دانشگاه از ورود آنان به رشته هایی که سابقه فعالیت گستردهای در آن دارند نیز جلوگیری کردهاند؛ اعم از رشته های راهنمایی و مشاوره، مددکاری اجتماعی، صنایع دستی و کارشناسی فرش.

چنین تصمیمات تبعیض آمیزی آشکارا با اصل ۲۱ قانون اساسی که ایجاد زمینههای مناسب برای رشد شخصیت زن و احیاء حقوق مادی و معنوی او را از وظایف دولت می داند، در تضاد است؛ از همین رو:

- ما دانشجویان و شهروندان ایران به اعمال هرگونه محدودیت و محرومیت آموزشی علیه زنان که در کنکور سال های گذشته و امسال صورت گرفته اعتراض داریم و خواهان رفع هر گونه تبعیض هستیم که دختران را صرفا به دلیل زن بودن در ورود به دانشگاه با محدودیت مواجه کند.

- ما شهروندان ایران خواهان حق فرصتهای برابر آموزش و اشتغال هستیم و طرحهای تبعیض آمیز تفکیک جنسیتی، سهمیه بندی جنسیتی و حذف جنسیتی را نه تنها مفید نمی دانیم بلکه آن را باعث خانه نشینی زنان، پایین آمدن سطح مشارکت و کم شدن اعتبار اجتماعی و اقتصادی شان، افزایش افسردگی و انواع آسیبها و اختلالات اجتماعی علیه آنان می دانیم.

- و در نهایت، ما دانشجویان و شهروندان ایران از شما نمایندگان مردم در مجلس میخواهیم که از وزارت علوم، سازمان سنجش و رؤسای دانشگاهها بخواهید به این «سیاستهای تبعیضآمیز» پایان دهند.

فرستنده:

محل امضا:

گیرنده: مجلس شورای اسلامی

نشانی: تهران، میدان بهارستان، کدپستی: ۳۹۹۳۱-۰۰۹۸۲۱ شماره تماس: ۲۱۳۹۹۳۱

جزء قوانین داخلی ایران محسوب می شود، محروم کردن یک شخص یا گروه از دسترسی به انواع یا درجات مختلف تعلیمات از «مصادیق تبعیض» شمرده می شود که دولت ایران با پیوستن به این قرارداد، موظف به رفع آن است.

اقدامات تبعیض آمیز مجلس و مقامات دولتی از رؤسای دانشگاه ها گرفته تا وزیر علوم، مغایر با قانون است. این سیاست های تبعیض آمیز علیه زنان، بیش از پیش فرصت رشد هویت اجتماعی زنان را گرفته و مانع حضور قدرتمند آنها در جامعه می شود. از این رو، زنان یا فرصت ورود به جامعه را پیدا نمی کنند یا شرکتی بسیار ضعیف و شکننده در اجتماع خواهند داشت که خود باعث بروز آسیب های اجتماعی بسیار علیه آنان و در نهایت جامعه خواهد بود. بنابراین وظیفه هر شهروندی است که نسبت به این اقدامات اعتراض کند.

هموطنان و دانشجویان، برای اعتراض به این تصمیمات ناعادلانه و تبعیض آمیز:

۱- نامهای که در این بروشور برای اعتراض فردی به مجلس شورای اسلامی تهیه شده را از بروشور جدا کرده و پس از امضای نامه، آن را به آدرس مجلس شورای اسلامی ارسال کنید.

۲- به هر تعداد که می توانید، کپی این نامه را تهیه کرده و از دوستان و آشنایان خود بخواهید با امضای نامه و ارسال آن به مجلس، اعتراض خود را اعلام کنند.

۳- با نمایندگان کمیسیون های آموزش و تحقیقات، کمیسیون اصل ۹۰ و همچنین نمایندگان شهر خود در مجلس از طریق تلفن، فکس، ایمیل، اس ام اس، و دیدار حضوری ارتباط گرفته و مخالفت خود را به عنوان یک شهروند در اعتراض به سیاستهای تبعیض آمیز جنسیتی در نظام آموزشی به گوش آنها برسانید.

شماره تماس نمایندگان کمیسیون آموزش و تحقیقات: محمد مهدی زاهدی (رئیس): ۹۱۲۸۱۰۳۸۰۰ علی اصغر زارعی (نایب اول): ۹۱۲۴۹۰۹۹۸۴۰ جواد هروی (نایب دوم): ۹۱۵۵۱۹۵۲۷۳ عباس مقتدایی (سخنگو): ۹۱۳۳۱۱۳۳۴۰ علیرضا سلیمی (دبیر اول): ۹۱۸۸۶۶۳۴۶۰ قاسم جعفری (دبیر دوم): ۹۱۵۳۱۱۶۹۰۸

شماره تماس نمایندگان کمیسیون اصل ۹۰ مجلس: محمد علی پورمختار (رئیس): ۹۱۲۱۵۹۱۱۰۱ محمد رضا باهنر (سخنگو): ۹۱۲۱۱۳۳۶۶۲ روح الله حسینیان: ۹۱۲۱۱۱۳۲۶۱ ممید رسایی: ۹۱۲۳۹۵۴۱۵۶۰

فاطمه رهبر: ۰۹۱۲۲۳۶۰۲۲۲ مصطفی افضلیفرد: ۰۹۱۴۳۵۱۲۶۱۲

> حسین آذین: ۹۱۳۳۹۱۳۷۲۰ داوود محمدی: ۹۱۲۲۸۱۱۵۰۷

شماره تماس نمایندگان فراکسیون زنان مجلس:

لاله افتخاري: ٩١٢٣٢٧٥٢١١

نیره اخوان بی طرف: ۹۱۲۱۴۸۳۳۱۹

فاطمه رهبر: ۹۱۲۲۳۶۰۲۲۲

فاطمه آليا: ٩١٢٣٩۴٢٧١۶

حليمه عالى: ٩١٥٣٤٢٧٥۶٥

شهلا میرگلوی بیات: ۹۹۱۲۱۵۵۱۵۴۶

سکینه عمرانی: ۹۱۳۵۳۴۸۷۵۴

مهناز بهمنی: ۹۱۴۱۳۱۰۰۵۴

زهره طبیب زاده: ۹۱۲۲۹۷۲۳۲۸

برای فعالیت بیشتر با ما در تماس باشید: equaleducation.ir@gmail.com